

ning vil lade sig lide af den Paamindeelse, der blev givet af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen) om, at det vil være betænkeligt og utilraadeligt ikke at gaae ind paa den Opfattelse, som Landsthinget har fulgt ved bestandigt at sætte Tugthussarbejde ved Siden af Dødsstraf. Jeg troer, at han derved tillægger Landsthinget en Opfattelse, som det ganske vist ikke vil være ham taktskyldigt for, at han vil gjøre gjældende paa dets Vegne. De Herrer ville erindre, at Endringsforslaget til § 234, som angaaer undtaget Tyveri, er tiltraadt — og jeg siger vist ikke for Meget, naar jeg tilføjer, at det er anbefalet, — af den høitagtede Justitsminister. Der er kun fremkommet en Indvending imod det fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Rimestad), som meente, at man, ved at vedtage det, vilde kunne komme til at borttage fra Begrebet om undtaget Tyveri saadanne Tilfælde, hvor En var flegen ind ad et aabent Vindue, eller under lignende Forhold, for at tilvende sig en Gjenstand. Jeg skal i den Henseende indskrænke mig til den Bemærkning, at det er min Overbeviisning, at man ved at vedtage en Affattelse af Paragraphen, der giver Domstolene Bemyndigelse til i saadanne Tilfælde at anvende Regler for undtaget Tyveri, i høi Grad vilde krænke Sikkerheden. Dersom der skulde forekomme enkelte saadanne Tilfælde, hvor Omstændighederne talte for Anvendelsen af mildere Regler, er dette af de Ting, hvorpaa der i alt Fald kan raades Bod ad Venaadningsveien. — Der er endnu et Endringsforslag, som jeg skal tillade mig at omtale, skjøndt det ikke er stillet af mig, men af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen); jeg figter herved til Endringsforslaget under Nr. 113 til § 276 om Maaal og Vægt. Den høitagtede Justitsminister erklærede, at han ikke havde Noget imod dette Endringsforslag, der gaaer ud paa at ombytte Ordene „i Handel og Wandel“ med Ordene „i sin Næringsdrift“, men der reistes stærke Indsigelser herimod fra den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein). Hvad han ansørte, har imidlertid ikke kunnet overbevise mig om, at Endringsforslaget ikke fuldkomment egner sig til at antages af det høitærede Thing. Hans

Indvendinger gik i en dobbelt Retning; den ene var den, at denne Bestemmelse ikke hørte hjemme i det foreliggende Lovforslag, og den anden var den, at Udtrykket „i sin Næringsdrift“ ikke vilde være heldigt, idet det vilde aabne Afgang for Straffrihed i saadanne Tilfælde, hvor den ikke burde indtræde. Hvad angaaer den første Bemærkning, at den Bestemmelse, at man kun skal anvende Straf i de Tilfælde, hvor En i sin Næringsdrift undlader at benytte justeret Maaal og Vægt, eller benytter saadant, skjøndt det ved Tid og Brug er blevet forandret, ikke skulde høre hjemme i denne Lov, maa jeg sige, at jeg virkelig ikke indseer dette. Jeg skal ikke tale om, hvor vidtløftig den Fremgangsmaade vilde være — og det var den, hans Ord henviste til, — at man, før man kunde give en saadan Bestemmelse, først maatte foretage en Forandring i Lovgivningen om Maaal og Vægt, hvad de Bestemmelser angaaer, der fastsætter Regler for, at der altid i Handel og Wandel skal benyttes justeret Maaal og Vægt; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at allerede Forordningen af 11te April 1840 gennem Straffebestemmelser har paavirket denne Lovgivning, og det, vi her gjøre ved at vedtage Endringsforslaget, er aabenbart ikke Andet, end at vi indskrænke de Tilfælde, i hvilke det under Straf skal være en Pligt at benytte justeret Maaal og Vægt; vi unddrage visse Tilfælde derfra ved at sige, at Straf kun skal anvendes, naar Nogen benytter ujusteret Maaal og Vægt i sin Næringsdrift. Jeg holder mig saaledes overbevist om, at man ikke paa nogen incorrect Maade griber ind i disse tildeels meget gamle Bestemmelser — Hovedforordningen er af 10de Februar 1698 — ved at vi nu vedtage en Bestemmelse, der gaaer ud paa at indskrænke Omraadet for de Tilfælde, for hvilke Straf skal anvendes. Den anden Indvending, det ærede Medlem gjorde, var den, at disse Ord: „i sin Næringsdrift“ vare et uheldigt Udtryk, men om een Ting troer jeg, vi Alle ville være enige, nemlig, at det er et uheldigt Udtryk, naar der i den omhandlede Paragraph staaer: „i Handel og Wandel“, thi dette Udtryk er saa omfattende, at det næsten kommer til at gjælde om Alt, hvor der kan være Spørgs-